

Arrest

nr. 117 699 van 27 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 augustus 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 september 2013 met refertenummer 35409.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 augustus 2013 diende verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

De verwerende partij verzocht de volgende documenten over te maken: ziektekostenverzekering, bewijzen van voldoende bestaansmiddelen van een Belg en het bewijs van voldoende huisvesting.

Op 30 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.08.2013 werd ingediend door:

(...) om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Artikel 40bis, §2 van de wet van 15.12.1980, zoals gewijzigd door de wet van 08.07.2011 stelt: ‘Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd’: 2°: de partner die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen: c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar.’

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980, zoals gewijzigd door de wet van 08.07.2011 stelt: ‘de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van de Belg; voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid 10 tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hen voegen.’

Aangezien de partner van betrokkene geen 21 jaar is, voldoen zij niet aan de gestelde voorwaarden van artikel 40bis, §2, 2° en artikel 40ter.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis Art 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstreken.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.

3. Onderzoek van het beroep

De verzoekende partij voert de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht.

Ter adstruering van haar middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

“Dat de zorgvuldigheidsplicht door de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd gerespecteerd.

Dat er onjuist werd gemotiveerd door de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande de leeftijd van de referentiepersoon.

Dat er onjuist werd gemotiveerd aangaande de nationaliteit van verzoekster.

Dat er een fout werd gemaakt door De Dienst Vreemdelingenzaken inzake het te vermelden adres.

Het gebruiken van standaardformuleringen volstaat geenszins.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

In casu blijkt dat de verzoekende partij tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De

Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Vooreerst stelt de verzoekende partij dat er onjuist werd gemotiveerd aangaande de leeftijd van de referentiepersoon.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag en wordt duidelijk aangegeven dat beide echtgenoten of partners ouder dienen te zijn dan eenentwintig jaar. Dit gegeven wordt niet betwist door de verzoekende partij.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij geboren is op 14 november 1994 en aldus nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt. Zij is gehuwd met de heer Z.B, die geboren is op 28 april 1988. Haar partner heeft aldus wel de leeftijd van 21 jaar bereikt.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de partner van betrokkene geen 21 jaar is. *In casu* betreft dit duidelijk een materiële vergissing. Het is duidelijk dat de verwerende partij bedoelde dat verzoekende partij de leeftijd van 21 jaar niet heeft bereikt. Deze materiële misslag doet geen afbreuk aan het determinerend motief dat de partners “beiden” ouder dienen te zijn dan 21 jaar. Verzoekende partij heeft geen belang bij het aanvoeren van haar kritiek nu duidelijk blijkt dat zij de leeftijd van 21 jaar op heden nog steeds niet heeft bereikt en de nietigverklaring van de bestreden beslissing haar dan ook geen enkel voordeel kan opleveren aangezien zij nog steeds niet voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie.

Wat betreft de kritiek van de verzoekende partij dat haar nationaliteit niet correct werd weergegeven en dat er ook een verkeerd adres werd genoteerd, stelt de Raad vast dat zulks geen afbreuk doet aan de determinerende vaststelling dat beide partners ouder dienen te zijn dan 21 jaar, hetgeen *in casu* duidelijk niet het geval is.

Verzoekende partij heeft geen belang bij het aangevoerde middel.

Van zodra zij de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt, staat het haar vrij een nieuwe aanvraag in te dienen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU